

SZÉCSÉNYI BARBARA

vársz

*vársz
a várás menedék
a futásra ítéteknek*

*a csöndek
szavakká gömbölyödnek
ahogy az idő sorsunk kerekíti*

*– várásod íze a számban –
a fogcsikorgatás féme
elmarad*

*vársz akkor is
mikor bennem ringatod
magad*

per

*amit az Isten összerendelt
azt az ember szétválasztja
és minden-bűnök habja
partjainkra rúg
hazug hazug esküvések ára
bélyeg a csókok homlokára
búcsúinkon burjánzó piszok
– ki az elválás kortyait iszod
az igéssel szembefordulsz
pár lyukat az öröklébe rágsz
és minden elveszésben
önmagadra lelsz
– találsz-e kapsot bárhová?*

felelsz

AYHAN GÖKHAN

Indul

*Teri, a villamossíneket felszedik,
gondoltad volna? a Thököly
út, mint a történet folytatása.
kifestett falak, kertre néző ablak.
a sötétség alakzata.*

*máshol a szék, az asztal,
máshol vagy te. anya,
a régi szőnyeg a régi padló.*

*a tárgyaknak nincs múlt idejük,
legendájuk is csak azoknak,
értelemszerűen, amelyek a gyerek
pontosságával emlékeznek,
állandó fogyásban írom
a körülöttem létezőt,
egy anya sokszor arra jó,
alkalmanként kicseréljük.*

*a Thököly út villamosa
tíz éve jár a fejemben.*